

**Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 3902/06
18.01.2007. godina
Beograd**

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Obrada Andrića i Tomislava Medveda, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Biljanom Šunderić, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, izjavljenoj protiv rešenja tuženog Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreske uprave, Regionalnog centra Novi Sad broj: 438-402/06 od 14.04.2006. godine, donetog u predmetu poreza na kapitalni dobitak, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 18.01.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreske uprave, Ekspoziture Beočin broj 307-413-2/654/1-2005 od 03.02.2006. godine. Navedenim rešenjem prvostepenog poreskog organa tužiocu je, kao poreskom obvezniku, utvrđen porez na kapitalni dobitak u iznosu od 33.372,30 dinara, na oporeziv prihod od prodaje akcija AD "BB".

Tužbom kojom je pokrenuo ovaj upravni spor tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog očigledne povrede pravila postupka, netačno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te nepravilne primene materijalnog prava. Navodima tužbe ukazuje da je prvostepeni organ doneo nezakonito rešenje, na štetu tužioca, jer je u istoj upravnoj stvari već doneo pravnosnažno rešenje kojim je ta stvar drugačije rešena, na koji način je povređeno načelo pravnosnažnosti iz člana 13. Zakona o opštem upravnom postupku. Nadalje ističe da je svoju poresku obavezu utvrđenu rešenjem prvostepenog poreskog organa od 22.11.2004. godine uredno izmirio, da se na navedeno prvostepeno rešenje nije žalio na koji način je njegova obaveza prestala da postoji, a navedeno prvostepeno rešenje postalo pravnosnažno nakon isteka roka za žalbu. Takođe, sa razloga bliže navedenih u tužbi nalazi da u predmetnom slučaju nije bilo ni uslova za ukidanje rešenja po osnovu službenog nadzora na osnovu člana 253. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku, s obzirom da se u konkretnom slučaju ne radi o konačnom već o pravnosnažnom rešenju, za koje je predviđena mogućnost izmene samo uz pristanak stranke, i to u smislu člana 255. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku. Takođe osporava datum sticanja predmetnih akcija nalazeći da je tuženi taj datum morao utvrditi na dan 31.12.1997. godine kada je izvršena procena društvenog kapitala "VV", a ne na dan sticanja 07.03.2002. godine, kada su tužiocu izdate potvrde o akcijama. Takođe osporava nabavnu cenu akcija, pa samim tim i utvrđenu visinu poreske osnovice. Sa navedenih razloga predlaže da sud tužbu uvaži, a osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ je u odgovoru na tužbu ostao u svemu pri razlozima datim u obrazloženju osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Nakon ocene navoda tužbe, odgovora na tužbu i svih spisa predmeta ove upravno-pravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba nije osnovana.

Prema stanju u spisima proizlazi da je ožaljeno rešenje prvostepenog organa od 03.02.2006. godine doneto u ponovnom postupku, u izvršenju drugostepenog, konačnog rešenja ovde tuženog organa, broj 438-130/2005-654 od 25.07.2005. godine, a protiv kog drugostepenog i konačnog rešenja tužilac nije pokrenuo upravni spor. Inače tim drugostepenim, konačnim rešenjem tuženog od 25.07.2005. godine je, zbog povrede materijalnog prava, na osnovu odredbe člana 253. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SRJ", broj 46/96), ukinuto, po osnovu službenog nadzora, ranije doneto pravnosnažno rešenje prvostepenog organa od 22.11.2004. godine, kojim rešenjem je tužiocu utvrđen porez na kapitalni dobitak ostvaren prodajom besplatno stečenih akcija u postupku privatizacije subjekta privatizacije AD "BB" u iznosu od 732,50 dinara. Postupajući po nalozima iz navedenog drugostepenog rešenja od 25.07.2005. godine, prvostepeni organ je, u skladu sa odredbom člana 122. stav 1. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji ("Službeni glasnik RS", br. 80/02 ... 61/05), u ponovnom postupku, sastavio zapisnik o kancelarijskoj kontroli utvrđivanja i obračunavanja poreza na kapitalni dobitak broj 413-2/654/1 dana 30.01.2006. godine, i to u odsustvu uredno pozvanog tužioca, a što je utvrđeno na osnovu dostavnice u spisima ovog predmeta, i koji zapisnik je tužiocu dostavljen dana 02.02.2006. godine što je takođe utvrđeno na osnovu povratnice u spisima predmeta. Iz spisa predmeta proizlazi i to da tužilac kao poreski obveznik, nije u propisanom roku od 3 dana, stavio prigovor na predmetni zapisnik Poreske uprave - Ekspoziture Beočin. Konačno, iz spisa predmeta i obrazloženja ožalbenog prvostepenog rešenja

vim se da je prvi stepen ugovor, u postupku izvršene kapitalne komisije, a na osnovu podataka iz poreske prijave PPDG -3 i drugih podataka kojima raspolaže Poreska uprava, utvrdio da je tužilac po osnovu radnog staza stekao 24 akcije, bez naknade, u postupku privatizacije AD "BB", i to dana 07.03.2002. godine, čija je usklađena nabavna cena 29.328,00 dinara, te da je iste prodao za ukupni iznos od 196.189,50 dinara, na koji način je ostvario kapitalni dobitak od 166.861,50 dinara, sa kojih razloga mu je saglasno odredbi člana 72. stav 1. tačka 4. Zakona o porezu na dohodak građana ("Službeni glasnik RS", br. 24/01 ... 135/04), uz pravilnu primenu utvrđene poreske stope, utvrđen porez na kapitalni dobitak u ukupnom iznosu od 33.372,30 dinara.

Kod ovakvog stanja stvari, pravilno je postupio tuženi kada je odbio žalbu tužioca izjavljenu protiv ovako donetog rešenja prvostepenog organa od 03.02.2006. godine, jer je, i po oceni ovog suda, u postupku u kojem nije bilo povreda pravila postupka, činjenično stanje potpuno i pravilno utvrđeno, a materijalno pravo sadržano u citiranim zakonskim odredbama pravilno primenjeno. Za svoju odluku tuženi organ je dao jasne i obrazložene razloge, koje kao dovoljne i na zakonu zasnovane u svemu prihvata i ovaj sud.

Sud je cenio navode tužbe kojima se ukazuje na pogrešno utvrđenu nabavnu cenu predmetnih akcija, ali nalazi da su isti bez uticaja na drugačije rešavanje ove upravno-pravne stvari. Ovo zbog toga, što je, prema odredbi člana 74. st. 4. i 5. Zakona o porezu na dohodak građana propisano da se nabavna cena akcija isključivo utvrđuje u visini cene koju obveznik dokumentuje kao stvarno plaćenu, a ako to ne učini, nabavna cena zavisi od toga da li se akcije kotiraju na berzi ili ne. Ako se akcije ne kotiraju na berzi (što je ovde slučaj), nabavnu cenu akcija čini njihova nominalna vrednost, a to je konkretno cena u iznosu od 1.000,00 dinara po akciji, kako su to u predmetnom slučaju pravilno utvrdili i poreski organi.

Nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je, na osnovu člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", broj 46/96), rešio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNUM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 18.01.2007. godine, U.3902/06

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Biljana Šunderić, s.r. Olga Đuričić, s.r.

Za tačnost отправка

Upovitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

IJ